

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Όπως κάθε χρόνο κατά την εποχή που θα συνέλθει η έτήσια Γεν. Συνέλευση της Κ. τ. Έ. το Σεπτέμβριο, ή Άλλιάνς (Διεθν. Ένωση για την Ισοπολιτεία της γυναίκας) θα οργανώσει και φέτος ένα προσωρινό φεμινιστικό κέντρο στη Γενεύη. Έτσι, δσες γυναίκες βρίσκονται ή περνούν από κεί πρό πάντων για να παρακολουθήσουν την έντονη διεθνική κίνηση αυτής της εποχής, βρίσκουν ένα κέντρο όπου μπορούν να συναντήσουν φεμινίστριες κάθε χώρας, να τους δοθούν πληροφορίες και διάφορες ευκολίες για να παρακολουθήσουν τις εργασίες της Συνέλευσης της Κ. τ. Έ. κλπ. κλπ. Η επιτυχία του προσωρινού αυτού Γραφείου είναι τόση που μέλη την οικονομική κρίση, το Συμβούλιο της Άλλιάνς αποφάσισε να μη διακόψει την τόσο χρήσιμη εργασία του που εξυπηρετεί άληθινή ανάγκη. Όποια από τις αναγνώστριές μας πρόκειται να παρευρεθί στη Γενεύη το Σεπτέμβριο ής ζητήσει από το γραφείο μας πληροφορίες και συστατικά που εύχαριστως θα της δοθούν.

* *

Τόν περασμένο μήνα έγινε μια απόπειρα να ξανανοίξει ο περίφημος οίκος άνοχής, τὰ Βούρλα στη Δραπετσώνα, ποιός ξέρει έπειτα από πόσες πιέσεις των ενδιαφερομένων σωματεμπόρων. Ευτυχώς δλόκληρος ο τύπος και πρώτα-πρώτα τὸ **Έλεύθερο Βήμα** κατέκρινε δριμύτατα την απόφαση αυτή του κ. Ύπουργού των Έσωτερικών και έτσι κατωρθώθηκε να μείνει κλειστός ο κοινωνικός αυτός βέθρος που έμόλυνε τόσα χρόνια με τὰ μιάσματά του ένα δλόκληρο πολυάριθμο προσφυγικό συναισισμό. Οι δικαιολογίες για την απόφαση αυτή ήταν οι ίδιες που προβάλλονταν κάθε φορά όταν άνακινήθη τὸ ζήτημα του κλεισίματος των οίκων. "Οτι οι γυναίκες που θα γυρίζουν έλεύθερες θα προσβάλλουν με τὰ φροσίματά τους τή δημόσια ήθική. Κι έμεις άπαντούμε: Με τὸ να είναι μια πληγή σκεπασμένη και κρυμμένη τὸ μόλυσμα δέ θεραπεύεται. Οι κίνδυνοι για τήν υγεία και για τήν ήθική είναι πάντα περισσότεροι όταν υπάρχουν οι έστιές αυτές της σωματεμπορίας που είναι οι οίκοι. Τὸ

κράτος θάπρεπε ως τόσο, αντί να καταφεύγει σε ήμίμετρα, να κλείνει ένα σπίτι δηλ. και να φέρνει όλα τάλλα ανοιχτά, να καταργήσει για μιὰς τὸν κρατικὸ διακανονισμό τῆς πορνείας, ὅπως ἐγινε σὲ τόσες ἄλλες χώρες καὶ τελευταῖα στὴ Ρουμανία, ἔπου εὔτε ἡ δημόσια υγεία εὔτε ἡ δημόσια ἠθικὴ ζημιώθηκαν μὲ τὸ μέτρο αὐτό. Ὅσο γιὰ τὶς ἀσχήμες τῶν κοινῶν γυναικῶν στοὺς δρόμους εἶναι ζήτημα ἀστυνομικὸ πού ἀφορᾷ τὴν τάξη. Οὔτε εἶναι οἱ γυναῖκες μονάχα πού ἐνοχλοῦν τοὺς περιπατητές. Ἐνας γύρος στὸ ἄλλος τοῦ Ζαππείου τὶς βραδυνὲς ὥρες φτάνει γιὰ νὰ ἴδῃ κανένας πόσοι σάτυροι βρωμεροὶ κρύβονται ἀνάμεσα στὰ φυλλώματα, πού θάπρεπε νὰ τοὺς περιμυζέσει καὶ νὰ τοὺς τιμωρήσει παραδειγματικὰ ἢ ἀστυνομία. Ἄλλὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ θὰ μᾶς φέρει μακρὰ. Ἡ ὑπόθεση τῶν Βούρλων μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ διαπιστώσουμε ὅτι ὁ τύπος τουλάχιστον ἂν ἔχει καὶ ἡ κοινὴ γνώμη γενικὰ, ἔχει προσχωρήσει στὴν καταργητικὴ καμπάνια πού χρόνια τώρα διεξάγει ὁ Σύνδεσμός μας συστηματικὰ καὶ ἐπίμονα.

* *

Η ἐπιδημία τῶν ἀδελφοκτονιῶν ἐξακολουθεῖ. Ὅλα τὰ ὄπλα χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀδερφοὺς γιὰ τὴν ἐξόντωση τῶν ἀδερφάδων τους γιὰ «λόγους τιμῆς», κουμπούρια, πιστόλια, μπαλτάδες, ὡς καὶ σουγιάδες ἀκόμα. Καὶ τὸ κακὸ δὲν τελειώνει. Οἱ ἀδερφὲς σφάζονται σὰν ἀρνιά καὶ οἱ ἀδερφοὶ καμαρώνουν περήφανοι γιὰ τὸ κατόρθωμά τους. Ξέπλυναν στὸ αἷμα τὴν ἀτιμία τους. Τὸ μέτωπό τους εἶναι καθαρὸ. Ὡς τόσο δὲ κατόρθωσε ἀκόμα νὰ μπῆ στὴν κοινὴ συνείδηση ὅτι ὁ φόνος εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀτιμία, ὅτι ὁ φονιάς δὲν ἔπρεπε νὰ χεῖ καμιὰ θέση στὴν κοινωνία ὅσο ζῆ, καὶ ἂν ἀκόμα βγῆ ἀπὸ τὶς φυλακὲς. Κι ὅμως πόσοι ἀτιμοὶ δολοφόνοι γυρίζουν μέσα στὰ σαλόνια καὶ πλουτίζουν καὶ ὁ κόσμος ἐπιζητεῖ τὴ σχέση τους. Τὸ κακὸ δὲ θὰ λείψει ἂν δὲν ἐνδιαφερθῆ γι' αὐτὸ σοβαρὰ ἢ παιδεία καὶ γίνεῖ συστηματικὴ διαπαιδαγώγηση τῆς νέας γενεᾶς ἀπὸ τὸ σχολεῖο, γιὰ τὸ σεβασμὸ τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ τὴν ἀτιμία τοῦ φόνου. Πῶς ὅμως μπορεῖ νὰ κάνει ἓνα τέτιο κήρυγμα τὸ κράτος πού ἐξοδεύει τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ του σὲ πολεμικὲς ἐτοιμασίες, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσαι τὸν καλύτερο καὶ ἀσφαλέστερο τρόπο τῆς ἐμαδικῆς δολοφονίας τῶν ἀνθρώπων;

Εἶναι λίγο δύσκολο νὰ καταδικάζει ἀπὸ τὴ μιὰ μερὶ τὸς φονιάδες σὲ θάνατο ἢ σὲ ἰσθμία γιατί σκότωσαν ἓναν ἄνθρωπο καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ παρασημοφορεῖ ἐκείνους πού ἐξόντωσαν χιλιάδες συνανθρώπους τους. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀντινομία τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Ἄς περιμένουμε λοιπόν. Στὸ ἀναμεταξύ ἂς θυσιάζονται ἀτιμώρητα οἱ ἐκατόμβες τῶν κοριτσιῶν στὸ βωμὸ τῆς «οἰκογενειακῆς τιμῆς».